

være enige om at bringe Justitsraaden en Tak for det Arbejde, han her har udført, og hvis Resultat er dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) har jo i store Træk gennemgaaet Sagens Forhistorie og de forskellige Forsøg fra Lovgivningens Side paa at tage Sagen i sin Haand. Det glæder mig, at Lovforslaget er forelagt af Regeringen, idet der derved er Sandsynlighed for, at det kan blive gennemført, saa meget mere som alle ærede Medlemmer, hvilket Parti de end tilhøre, ere Fjender af Rotterne, og vi saaledes kunne slutte os sammen for at faa dem udryddede. Derfor mener jeg, at dette Forslag vil gaa glat gennem dette Ting. Jeg har haft Lejlighed til at overvære et Møde, arrangeret af den omtalte Forening, hvor ogsaa Direktør Schjøtt fra Zoologisk Have talte. Han er jo en Dyreven. At han just var det overfor Rotterne, kan jeg ikke sige. Han gav en ret karakteristisk Skildring af Rotternes Liv. I Almindelighed mener man, at ingen Skabning er sat her paa Jorden, uden at den har sin Opgave eller gør sin Nytté, men ingen vil vel paa-staa, at Rotterne gøre nogen Nytte. De skade i alle Tilfælde. Direktør Schjøtt vilde dog gøre opmærksom paa, at de ogsaa i nogle Tilfælde havde været til Nytte, idet de under Belejringen af Paris bleve benyttede som Næringsmiddel. Det er jo kun i yderste Nødstilfælde, at man bruger et saadant Næringsmiddel, men Schjøtt fortalte, at det var muligt, naar det blev tilberedt paa rette Maade, uden at han dog derved just vilde anbefale, at man skulde slaa ind paa denne Vej. Men han vilde dog til Dels konstatere, at de ogsaa gjorde nogen Nytte i en vis Forstand. At Schjøtt vil være med til at udrydde Rotterne, er en Selvfølge, idet de ere til stor Plage for den Institution, han leder. Sikkert alle saavel i By som paa Land ville være med til at udrydde Rotterne. København bliver almindeligt betegnet som en Rotterede; det er maaske temmelig meget sagt, men sikkert er det, at der er mange Rotter her i København, og at de ere meget generende og navnlig foraarsage Grundejerne store Tab. Naar gamle Huse rives ned og ny opføres, sikrer man sig ganske vist mod, at Rotterne tage Bo i disse, men det bevirker, at de tilbageværende gamle Ejendomme faa en endnu større Forøgelse af dette Skab. Det vilde derfor være ønskeligt, om man kunde virke hen til, at Rotterne udryddes. Det Offer, Staten eller Kommunen her vil bringe, kan ikke kaldes for stort. Der vil aldrig

kunne svares, at man ikke har Raad til at ofre dette. Tværtimod, man har ikke Raad til at lade være, thi hvad de ødelægge, overgaar langt det, der herefter skal anvendes paa deres Udryddelse. Vort Partis Stilling er den samme som i Fjor, da det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) som vor Reprætant var Medforslagsstiller til et privat Lovforslag i den Retning. Ogsaa jeg vil nu paa vort Partis Vegne anbefale, at vi faa dette Lovforslag fremmet saa hurtigt som muligt i det Haab, at det vil vise sig virkningsfuldt.

**Lange:** Mit Had til Rotterne, min Antipati mod disse infame Dyr har jeg adskillige Gange her i Salen udtalt tilstrækkelig klart, saa denne Side af Sagen behøver jeg ikke at omtale. Jeg skal kun sige, at hvis man paa et langt tidligere Tidspunkt havde kunnet opgive nøjagtigt, hvilken Skade disse Dyr gøre her i Landet, havde det neppe varet saa længe, inden der var fremkommet et Lovforslag mod Rotterne. Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) har Ret i, at saa godt som alle her i Landet, baade i By- og Landkommuner, have ønsket en saadan Lov. Saa meget des mere undrer det mig, at det har varet saa længe, inden vi have kunnet faa et Lovforslag fremsat, som har Udsigt til at blive gennemført. Det ærede Medlem for Ærø og jeg have, tør jeg sige, hvad dette Spørgsmaal angaar, arbejdet saa kollegialt sammen, som det maaske sjældent er Tilfældet, og jeg har været enig med ham indtil Dato, men er det ikke i Dag, idet jeg ikke kan erkende, at det foreliggende Lovforslag skulde være bedre end det private Lovforslag. Jeg hører til dem, der sige: kan jeg ikke faa det bedste, tager jeg det næstbedste. Jeg vil betragte dette Lovforslag som en Begyndelse, men jeg vil udtale, at jeg anser baade Statstilskuddet og Kommunitilskuddet for lovligt smaa. Jeg tror, der skal flere Penge til for at komme til en rationel Udryddelse af disse ubehagelige Dyr. Alligevel skal jeg naturligvis være glad for, at Lovforslaget er fremkommet, selv om jeg finder, at det er lidt for knapt, fordi jeg finder en Betyggelse i, at man faar gjort en Begyndelse og faar dette Lovforslag fra den højtærede Indenrigsministers Side vedtaget. Jeg skal altsaa ogsaa bringe den højtærede Minister min Tak, fordi Sagen nu er kommen frem fra Ministerens Side, og jeg haaber, at Lovforslaget nu ikke længere skal gaa uigen-